

Бідне серденько, скільки тривоги

Бедное сердце, сколько тревоги

Давид Воробйов
Перекл. Роман Пугач

1. Бід - не сер - день - ко, скіль - ки три - во - ги

5 Ти на жит - те - вім піз - на - ло шля - ху.

9 Злі бу - ре - ві - ї тяж - ко - ї до - ро - ги

13 Час - то бен - те - жи - ли звич - ний твій стук. 1. 2. звич - ний твій стук.

2. Ось і тепер, відчуваючи хмари,
Що насуваються чорним крилом,
Б'єшся, хвилюєшся, щастя шукаєш,
Щоб розлилося живим джерелом.

3. Досить, вгамуйся у грішному світі,
Де крокувати нам слід на землі.
Знай, що не раз ще прийдеться терпіти,
Часто страждати прийдеться тобі.

4. Ти ще не раз будеш в грудях стискатись,
Біль відчувати і битись, мов птах.
Серед тривог будеш миру шукати
У молитовних гарячих сльозах.

5. Спокій нічний роздереться вітрами,
Бурі розвіють в просторах ночей.
Не ордени, не подяка, а шрами
Матимеш ти від невдячних людей.

6. Серце, не бійся. Спаситель з тобою.
Він не залишить тебе в боротьбі.
Серед стихії Своєю рукою
Дасть порятунок бажаний тобі.

7. Ще послужи мені вірно у бранях,
Стукай і стукай у ритмі ходи.
Щоб коли стихне твій поштовх останній,
З неба сказали: «У спокій ввійди!».